

Posudek školitelky
na disertační práci JUDr. Jiřího Lojdy, LL.M.
„Odpovědnost dopravce v mezinárodní přepravě zboží
se zaměřením na přepravu námořní“

Odpovědnost dopravce v mezinárodní přepravě zboží je klasickým tématem, ke kterému mám i osobní vztah, protože to bylo rovněž téma mé vlastní disertační práce. V rámci tohoto tématu lze rozvíjet jak otázky teoretické, tak otázky zajímavější praxi, protože mezinárodní přeprava je jednou z centrálních oblastí mezinárodního obchodu a přepravní smlouva je zde po mezinárodní kupní smlouvě druhým nejvýznamnějším smluvním typem. Záměrem práce autora, jak uvádí na s. 5, je podat přehled o úpravě odpovědnosti dopravce v mezinárodní přepravě zboží, přičemž práce je zaměřena na námořní přepravu. K tomu lze poznamenat, že autor se poměrně podrobně vyjadřuje i k dalším druhům přepravy, takže práce je komplexním zpracováním odpovědnosti dopravce v přepravě zboží v celé její šíři. Disertace je vysoce aktuální, operuje s nejnovějšími právními instrumenty a vychází z bohaté judikatury národních i mezinárodních soudů. Autor využil svých zahraničních pobytů k zajištění opravdu rozsáhlého počtu literárních prací a dalších zdrojů, neopomíjí však ani českou literaturu, která se tématu poměrně intenzivně věnovala zejména v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století, kdy čeští experti působili při přípravě řady mezinárodních úmluv v rámci UNCITRALu i dalších mezinárodních organizací.

Práce je rozdělena do osmi základních kapitol, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr. První kapitola uvádí základní terminologii, druhá kapitola zmiňuje dvě základní metody používané při regulaci soukromoprávních vztahů s mezinárodním prvkem. Převažuje metoda přímá – tedy množství mezinárodních úmluv, které velmi úspěšně unifikuji přepravní smlouvu v jednotlivých druzích dopravy. Určitý význam si však přesto ponechává metoda kolizní a osobně oceňuji, že autor se zmínil i o obtížné otázce vztahu kolizních evropských nařízení a mezinárodních úmluv. Třetí kapitola se stručně zabývá českým hmotným právem, následují kapitoly věnované jednotlivým druhům dopravy, tedy přepravě silniční, železniční, vnitrozemské vodní, letecké a konečně námořní, která je nejpodrobnější. Autor si všímá všech tří základních instrumentů, jimiž jsou Haagská pravidla, Hamburská pravidla a Rotterdamská pravidla. Rotterdamská pravidla jsou podrobena kritickému rozboru, v tom lze spatřovat největší přínos práce. V Závěru autor hodnotí nové trendy, které se rýsují v jednotlivých druzích dopravy a zejména pak perspektivu uplatnění Rotterdamských pravidel. Možná je až příliš přísný, to však ukáže následná praxe států, jak se k tomuto novému instrumentu postaví.

Práce je napsána jasným právnickým jazykem, kultivovaně a srozumitelně, usiluje o komplexní zpracování podstatných otázek vyčtené problematiky.

Práci pokládám za plně způsobilou pro obhajobu a za základ, aby po úspěšné obhajobě mohl být doktorandovi JUDr. Jiřímu Lojdovi udělen titul PhD.

V Praze dne 8. 5. 2013

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.